

РЕШЕНИЕ

№ 668

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разглежда дело номер **3564** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Х. Я. Х. срещу решение без номер от 09.11.2012 г., постановено по НАХД № 19046/2011 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 21 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 84407 от 15.08.2011 г., издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция” – СДВР (ОПП – СДВР), с което на касатора на основание чл. 178, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – глоба в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и немотивирано. Оспорващият счита, че въззивният съд е провел повърхностно съдебното следствие. Прави възражение, че не е доказано, че той е извършил изменение в конструкцията на управляваното от него МПС, което е собственост на [фирма], при който Х. работи по трудов договор. Излага съображения, че при съставяне на акта за установяване на нарушението (АУАН) и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се отмени процесното наказателно постановление.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът - СДВР – ОПП не се представлява. Не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Седми касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 84407/15.08.2011 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 03.08.2011 г., около 8:35 часа, Х. Х. е управлявал лек автомобил марка Ф. Транзит, сив цвят, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], в [населено място] по бул. Л. шосе с посока на движение от м-л „С.“ към [населено място]. При извършената проверка е констатирано, че автомобилът е с изменена конструкция – в свидетелството за регистрация №[ЕИК] е отбелязано „лек автомобил“, но в действителност е автобус с брой места 10 + 1, поради което е съставен акт за установяване на административно нарушение по чл. 146, ал. 1 от ЗДвП. Въз основа на него, зам. началник отдел „Пътна полиция“ СДВР издал процесното НП, с което на основание чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложил глоба на Х. Х. в размер на 2 000 лева.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Въз основа на събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Решението е незаконосъобразно, необосновано и неправилно.

Основателно е възражението в жалбата, че незаконосъобразно и неправилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора за това нарушение. Съгласно чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, административнонаказателно отговорно за изменение на конструкцията на моторно превозно средство е лицето,

което го е извършило – този който „изменя конструкцията на моторно превозно средство”. При тази редакция на разпоредбата, тълкувана в съответствие с разпоредбата на чл. 146, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства се извършват при условия и по ред, определен с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, води до извода, че за това деяние следва да се ангажира отговорността на собственика на автомобила или на лицето, извършило изменение в конструкцията му, без да спази законоустановения ред.

В случая не е установено извършването на административното нарушение от наказаното лице, което е шофирало автомобил с изменена конструкция, но не е доказано, че Х. е изменил конструкцията на автомобила. Видно от представените във въззивното производство трудов договор № 4/30.09.2010 г. и допълнително споразумение № 15/01.01.2011 г. към трудов договор № 4/30.09.2010 г. Х. Я. Х. е изпълнявал по трудово правоотношение длъжността шофьор на лек автомобил до 9 места при търговеца, собственик на процесното МПС [фирма].

С оглед изложеното, незаконосъобразно и неправилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на Х. Х. за това нарушение и като е приел обратното СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да се отмени НП № 84407 от 15.08.2011 г.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, Седми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение без номер от 09.11.2012 г., постановено по НАХД № 19046/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 84407 от 15.08.2011 г., издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция” – СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.